Ος τις ἢ τὸ λευκὸν οἶδεν, ἢ τ' ὄρθιον νόμον.
Εστιν οὗ ἀδελφὸς αὐτῷ οὐ τρόποις οὐ συγγενὴς,
Αειφράδης πονηρός. ἀλλὰ τοῦ μὴ καὶ βούλεται.
Εστι δ' ὁ μόνον πονηρὸς, ὁ γὰρ οὐδ' αὐ ἠθόμην.
Οὐδὲ παμπόνηρος, ἀλλὰ καὶ πρὸς τέχνην ἐξεύρηκέ τι.
Τὴν γὰρ αὐτοῦ γλῶτταν ἀρχαῖς ἡδονῆς λυμαίνεται,
Εν κασταυείοισι λείχων τὴν ἀπόπτυστον δρόσον,
Καὶ μολύνων τὴν ὑπωλένην, καὶ κυκῶν τὰς ἐχάρας,
Καὶ Πολυμνήστεια ποιῶν καὶ ξυνὼν Οἰονίχῳ.
Ος τις οὖν τοιοῦτον αὐδὲ μὴ σφόδρα βδελύττεται,
Οὔτέ ποτ' ἐκ ταυτοῦ μεθ' ἡμῶν πίεται ποτηρίου.

A *Qui quidem album norit, aut rectus qui sit cytharæ modus.*
Frater est illi, à fraternis moribus sed degener,
Ariphrades scelestus: & qui idipsum sedulò studet.
Et verò non modò malus (neq; enim vnquam aliàs nouissem ego)
Et prorsum nequam: sed & commentus est aliquid mali.
B *Nam linguam suam voluptatibus infandis polluit:*
Quippe in ganeis rorem delingit abominabilem,
Et barbam inquinat, & confundit inter se labra orium:
Et Polymnestum hic imitatur, & coit cum Oeonicho,
Hunc virum quicunque non execratur nefariũ,
C *Ille nunquam eodem nobiscum potabit poculo.*

Σχόλια. Λοιδορῆσαι.] τὸ προβάσεως ὅτι μέρος τὸ ἐπίρρημα ἐκ στίχων τροχαϊκῶν τετραμέτρων καταληκτικῶν ις, ἔσω νενευκυῖα διπλῆ περιλούμενον. ἔχει δὲ καὶ ἀντεπίρρημα καθ' ἕκαστον ὅμοιον ἑαυτῷ οὗ ὅπη τὸ τέλει κορωνίς. κωμῳδεῖ δὲ καθάπερ Αειφράδους, ὡς ἀσελγαίνοντος καὶ ἀχρηματοῦντος ἀχρῆς, καὶ πρὸς φύσιν προσιόντος τῇ γυναικί. τὸ δὲ τοὺς πονηροὺς λοιδορῆσαι, τιμὴ γίνεται τοῖς ἀγαθοῖς. Οὐ δεῖ πολλὰ ἀκούσαι.] δεῖ δὲ λοιδορηθῆναι. λέγει δὲ τὰ Αειφράδου. Οὗτος οὖν ἐνδιάβολος.] ὃν θέλω λέγειν ὑμῖν ἐκ ἔστιν ὁπόσημος. τούτου χάριν δ' ἑτέρου τοὺς τρόπους δηλῶσαι θέλω. τοῦτο δὲ λέγει, ὡς τοῦ Αειγνώτου γινωσκομένου, Αειφράδους δὲ ἀσήμου ὄντος, ἀπὸ δὲ τούτου γινωσκομένου. ἄλλως. τὰ Αειφράδου λέγει. Αειφράδους δὲ υἱὸ παῖδες Αείγνωτος καὶ Αειφράδης ὁμώνυμος τῷ πατρί. Αείγνωτον γάρ.] ἀντὶ τοῦ ἔστι γὰρ δῆλος. καὶ ἐκ ἔστιν ὅς τις ἐκ οἶδεν αὐτόν. ἔστι οὖν ὁ Αείγνωτος, διεβάλλετο ὡς ἀρρητοποιός. Αείγνωτος δὲ ἔστι κιθαρῳδὸς ἀοιδός. διόπερ καὶ τὸ ὄρθιον νόμον ἔφη αὐτὸ εἰδέναι. δοκεῖ δὲ παροιμιώδης εἶναι ὁ λόγος. ὃς τις οἶδε τὸ λευκὸν καὶ τὸ μέλαν. πρὸς τοῦτο οὖν ἐποίησεν. εἰρωνεύεται δὲ πρὸς αὐτὸ, ὅτι ἐκ ἂν αὐτὸ ἐμιμήθη χρηστοῦ ὄντος. εἰ μὴ εἶχε πονηρὸν ἀδελφόν. ὁ γὰρ Αείγνωτος ὑγιαίνει. Ος τις ἢ τὸ λευκόν.] Αείσταρχος πρὸς τὸ λεγόμενον εἴ τις οἶδε τὸ λευκὸν ἢ τὸ μέλαν. οἱ δὲ λέγουσιν, Αείγνωτον κιθαρῳδόν. ὃς ἢ δὲ τὸ ὄρθιον καλούμενον νόμον καὶ τὸ λευκόν. οἱ τινες ἐθαυμάζοντο πρὸ τότε χρόνῳ. ἄλλως. παροιμία ἐστὶν ὅπερ τῷ φανερῶν. ὃ οὖν τέλει εἰπεῖν τοιοῦτόν ἐστιν. οὐδείς ἐστιν ὅς τις οἶδε τὸ λευκὸν ἢ τὸ μέλαν, ὁ μὴ ὅπως ἄμουσος. Τοῦτο μὴ βούλεται] τὸ εἶναι δηλονότι πονηρός. Εν κασταυείοισι.] διὰ τῶν ἐν καλαβίοις ἀντὶ τοῦ ἐν πορνείοις. Τὴν ὑπόπτυστον δρόσον. τὴν τῆς ἡδοίων φησὶ τυτέστι τὸ σπέρμα. Εχάρας.] τὰ χείλη τῆς γυναικείων αἰδοίων. Πολυμνήστεια] μέλη Πολυμνήστου Κολοφωνίου. κιθαρῳδὸς ἦν ἔστι. κωμῳδεῖται ὁ καὶ ἔστι ἐν τοῖς αὐτοῖς. Πολύμνηστος δὲ καὶ Οἰόνιχος ὅμοιοι ἀρρητοποιοί. Κρατῖνος καὶ Πολυμνήστει ἀείδῃ, μουσικήν τε μανθάνει. Εκ ταυτοῦ.] ὅτι αἰ χρὸν τὸ τοῦτων πωλήριον, δῆλον τὸ λείχειν αὐτούς.

ΑΝΤΩΔΗ ΚΑΙ ΑΝΤΙΣΤΡΟΦΗ κώλων ι.

Χο. Η πολλάκις ἐννυχίαισι
Φροντίσι συγγεγήρημαι,
Καὶ διεζήτηκ' ὁπόθεν ποτὲ φαύλως
Εθίει Κλεώνυμος.
Φασὶ γὰρ αὐτὸ ἐρεπτόμενον
Τὰ τοῦ ἐχόντων ἀνέρος,
Οὐκ ἂν ἐξαιρεῖν ἀπὸ σπύρης.
Τοὺς δ' αἰτιβολεῖν ἀνομείως.
Ιθ' ὦ ἄνα πρὸς γονάτων
Εξελθε καὶ σύγγνωθι τῇ τραπέζῃ.

Σχόλια. Φροντίσι συγγεγήρημαι.] ἐκ τοῦ ὅστις οὖν τοιοῦτον ἄνδρα, φασί τινες Εὐπόλιδος εἶναι τὸ πρόβασιν. εἴγε φησὶν Εὔπολις ξυνεποίησε τῷ Φαλακρῷ. Εθίει Κλεώνυμος.] τοῦτον ὡς δαπανηρὸν καὶ πολλάκις ἐσθίοντα δυσφορεῖ. ἅμα δὲ καὶ δειλόν. ἐρεπτόμενον δὲ εἶπεν ἐπφαντικῶς ὡς ὅτι κτῶμενος. σπύρης ἢ, τὰ ἀρτοθήκης. οἱονεὶ σιτοῦ τινος οὔσης. πρὸς τὸ ἐν αὐτῇ τὰ σιτία ἐμβάλλεσθαι. Ιθ' ὦ ἄνα.] πορεύθητι. ὡς τὸ γειτνιᾶν αὐτῷ φοβούμενον τοῦ ἐξωθοῦντων αὐτόν.

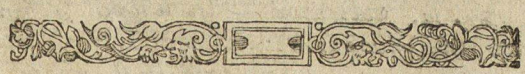

ANTODE ET ANTISTROPHE.

F CH. Noctis studijs ego seris sæpius aduigilaui,
Quæritans, vnde hic adeò malè & ægrè
Viueret Cleonymus!
Namq; ferunt comedentem hominem
Bona atq; opes prædiuitum,
A penu non posse reuelli:
Illos rogitare frequenter:
G *Vade ô, tua per genua*
Oro: hinc abi, & veniam da quæso mensæ.